

Šentlambert 2008 – SKUP' DRŽ'MO, PA BO ŠLO

Letošnjo zimovanje DOKSS Celje - Celjske zverinice se je odvijalo od 8. do 10. februarja v Šentlambertu nad Zagorjem. Šentlambert je lepa majhna hribovska vasica v zasavskem hribovju nekje na pol poti med Zagorjem in Zasavskimi Sv. Gorami. Vasica poleg čudovite narave premore še gasilski dom in seveda svojo faro. Cerkev Sv. Lamberta in župnišče ob njem kraljujeta praktično v središču kraja, približno 100 metrov stran od glavnega križišča v kraju. In prav to župnišče nam je za tri dni postalo naš drugi skavtski dom.

Tema letošnjega zimovanja je bila nekako v sozvočju z letom družine: Skup' drž'mo, pa bo šlo. In za dobro vzdušje smo se resnično morali potruditi, saj so bolezen in neodložljive obveznosti nekaterih naših članov dodobra zmanjšali število udeležencev našega zimovanja. Zato je bil krog na domačem kapucinskem dvorišču majhen, razpoloženje pa bolj klavrno. Pa nam vseeno to ni vzelo volje in poguma. Čeprav nas je bilo za tretjino manj udeležencev kot običajno, smo se odločili, da gremo z optimizmom novim veselim dogodivščinam in nalogam nasproti.

Poleg sproščenega druženja, gibanja v naravi, utrjevanja medsebojnega prijateljstva in duhovnosti, je bil eden od ciljev se ozreti na našo prehojeno pot, da vidimo kje smo, in ob enem pogledamo tudi malce tudi za naprej, kje so naše poti in kakšni so cilji.

Trije dnevi so v sproščenem in veselem vzdušju minili prehitro. Ker so z nami bili prisotni tudi otroci večine odraslih skavtov, so dajali tisti mladostniški razposajeni ton družabnim večerom. Prvi večer smo se skozi nalogo, v kateri smo morali po vrsti naštetiti vse naše tabore in zimovanja, z nostalgijo spominjali teh naših prelepih dogodkov. Malce smo se tudi igrali, še posebej nas je prevzela pantomima. Igra nas je tako zasvojila, da smo v soboto zvečer naredili še pravo tekmovanje v pantomimi.

V soboto dopoldne smo šli na romanje na Zasavsko sv. Goro. Pohodu se je pridružil še naš duhovni asistent p. Primož. V prelepem hladnem sončnem vremenu je bilo na pohodu lepo in tisti dve uri hoda do Sv. Gore je hitro minilo. Tam nas je pričakalo nekaj naših skavtov, ki so prispeli z avti naravnost iz Celja. Hvala Bogu, da so si lahko vsaj za ta dan privoščili nekaj časa za naše skavtsko druženje. Na kratko smo si ogledali kraj in uživali ob prekrasnem pogledu na okolico, ki ob lepem vremenu seže vse tja do kamniško-savinjskih alp in celo do Triglava. Obvezno smo morali tudi narediti nekaj "gasilskih" fotografij, da se bomo potem lažje hvalili, kako smo se lepo imeli. V prečudoviti kapeli smo nato imeli skavtsko sv. mašo, kjer se nam je pridružilo še nekaj ostalih romarjev. Maševanje p. Primoža in skavtsko petje so naredili enkratno vzdušje.

Po maši smo se peš spustili v Šentlambert, razen tistih, ki so bili z avtom. Ti so se takoj odpeljali do župnišča, da so v kuhinji zakurili ogenj v štedilniku in pripravili vse potrebno za kosilo. Ob prihodu naših utrujenih pohodnikov, jih je že čakal topel segedinar z žganci in ogromen "pisker" vročega čaja.

Popoldne smo se pa lotili bolj resne naloge, saj smo se spravili pisat listino naše bratovščine. Razdelili smo se na tri skupine, katera je obdelala vsaka svoje vprašanje. Prva skupina je razpravljala kdo smo, druga kje smo in tretja skupina se je pa ukvarjala kaj hočemo in kako to doseči. Razprave so bile plodne in na momente tudi malce duhovite. Druga skupina je bila očitno še vedno pod vtisom slastnega segedinarja, zato so v šali predlagali, da bi pri Celjskih zverinicah delili obdobje pred in po segedinarju. Vse naše ugotovitve iz razprave smo po skupinah tudi vestno zapisali in si zadali nalogo, da se v naslednjih srečanjih naredi čistopis in stvar dodela do te mere, da bi potem lahko naredili tudi našo listino. Ta lista bo govorila o naši preteklosti sedanosti in seveda, kar je tudi zelo pomembno, o naši prihodnosti.

Ta listina nas bo tudi deklarativno zavezovala k ciljem in skupnemu delu v naši bratovščini najmanj za obdobje mandata sedanje načelnice.

Po večerji smo na travniku pred župniščem pod strokovnim vodstvom p. Primoža gledali zvezde. Razkazal nam je nočno nebo, kje je veliki in mali voz, kje je Orion, kje zvezda severnica in še marsikaj. Presenečeni smo bili, koliko bolje se vidi nočno nebo nekje daleč ven iz mesta, kajti v mestih se zaradi svetlobne onesnaženosti vidijo samo največje in najsvetlejše zvezde. Tudi sobotni večer smo končali ob družabnih igrah v veseli družbi. Otroci so nam pripravili nekaj zelo zanimivega programa. V svojih igrah so si nas pošteno izposodili. Morali smo se igrati ubogega črnega mucka, Tomi pa je bil podmornica, ki je skozi periskop opazoval vreme. Ko je bilo sončno je še kar šlo, ko pa je nastala ploha, pa je dobil kozarec vode skozi periskop naravnost v obraz. Iztok se je pa pošteno spotil na vročem stolu oddaje Milijonar. Ob igrici kamenčki in slamice smo odrasli ugotovili, da imamo dolgo "lajtngo", saj nikakor nismo mogli ugotoviti, zakaj so vsi kamenčki in slamice ob preskakovanju potoka padli v vodo in se utopili, le zadnja slamica pa ne. Nato je sledilo tekmovanje iz pantomime. Igra je bila izredno napeta in zanimiva, naloge pa zelo težke. Tekmovalci smo morali pokazati tudi takšne stvari kot so nadmorska višina, umetna masa, ocvrti sir, carski prepečenec in sramna uš. Končni rezultat je bil pravično neodločen.

V nedeljo smo se udeležili sv. maše v župnijski cerkvi Sv. Lamberta. Mašo smo obogatili s sodelovanjem pri branju berila, prošnjah, pri uvodu v molitev Očenaš in pri uvodu za mir. Ker je bila ta nedelja tudi prva postna, so domači birmanci vodili in z igro tudi uprizorili prve tri postaje križevega pota. Po maši sta sledila skupinsko slikanje z domačim župnikom in že kar obvezna refleksija našega zimovanja. Z njim so bili prav vsi zelo zadovoljni, saj na takšnih srečanjih utrjujemo skavtske veščine, medčloveške odnose in našo duhovnost. Še posebej pa smo bili zadovoljni glede ustvarjanja listine naše bratovščine, saj smo ob tem še bolj začutili pripadnost naši bratovščini. SKUP' DRŽ'MO, PA BO ŠLO!

Darko Potočnik –Srčni krt